

Kázeň na Službách Božích s VP v Častej: **Zborový deň CZ ECAV BA Legionárska**, 2. po Trojici, 9. 6. 2024, 10.00; ev.: Matúš 15, 21 - 28

Modlitba: Pane Ježiši, prosíme, Ty sa nám prihovor. Pôsob svojím Duchom, aby sme Tvoje slovo nielen počúvali, ale aby sa nás dotklo, menilo nás a my sme podľa neho aj konali. Amen.

Milí bratia, milé sestry!

Viete čo je epitaf? - Je to krátky text, ktorý informuje o zosnulej osobe, zhrnuje jej život. Spravidla sa nachádza na náhrobnom kameni. Čítal som o niektorých pozoruhodných epitafoch, napr: **„Tu leží starý dobrý Fred, na ktorého hlavu spadol veľký kameň.“** Alebo: **„Už domachroval...“**

Na cintoríny chodím pomerne často, epitafy si všímam. Niekedy premýšľam: **Aký epitaf - aký nápis by dali na môj hrob, aby bol pravdivý a výstižný.** Bolo by ohromné, keby tam mohlo stáť to, čo vyznal Simeon: **„Moje oči videli Tvoje spasenie“** (L 2, 30). Porovnávať sa so zbožným Simeonom si netrúfam. Keby bolo na mne, vybral by som za epitaf slová, ktoré služobná dievka povedala o zlyhávajúcom Petrovi: **„I tento bol s Ním“** (t. j. s Ježišom) - L 22, 56b

Nech nám však už na náhrobný kameň vytešú čokoľvek, **zásadné je**, nie to, čo o nás povedia ľudia, ale **čo o nás povie Pán Boh.**

Božie slovo nám nepriamo zanechalo epitaf o človeku, o ktorom budeme dnes premýšľať.

Mohol by znieť: **„Verila, milovala, pomáhala“.** Alebo tak, ako téma tohto zborového dňa: **„Veriť, milovať, svedčiť.“** Čítajme

Skutky apoštolov 9, 36 - 42: „³⁶ Bola však v Joppe učeníčka menom Tabita, čo v preklade znamená Srnka. A bola bohatá na dobré skutky a dávala štedré almužny. ³⁷ I stalo sa v tie dni, že ochorela a umrela. Umyli ju a položili vo vrchnej dvorane. ³⁸ A keďže Lyda bola blízko Joppy, učeníci, keď počuli, že je Peter tam, poslali k nemu dvoch mužov a prosili ho: Neťažkaj si prísť k nám. ³⁹ A Peter vstal a šiel s nimi. Ako prišiel, voviedli ho do vrchnej dvorany. Tu ho obstúpili všetky vdovy a nariekali, ukazujúc sukne a plášte, čo im urobila Srnka, kým bola s nimi. ⁴⁰ Peter poslal všetkých von, padol na kolená, modlil sa a - obrátený k (mŕtvemu) telu - povedal: Tabita, vstaň! I otvorila oči, a keď videla Petra, posadila sa. ⁴¹ Peter jej podal ruku, zdvihol ju, potom zavolať svätých a vdovy a postavil ju pred nich živú. ⁴² To sa roznieslo po celej Joppe a mnohí uverili v Pána.“

„Verila, milovala, pomáhala“ - by mohlo byť napísané na náhrobnom kameni Tabity. Alebo ako odkaz a podnet pre okoloidúcich sformulovaný do slov: **„Veriť, milovať, svedčiť.“**

Skôr, ako si všimneme Tabitu a posolstvo jej života, prečítam text zo Sk 9, 31, ktorý nás uvedie

do súvislostí: „A tak cirkev po celom Judsku i v Galilei i v Samárii **mala pokoj, budovala sa, chodila v bázni Pánovej** a rozhojňovala sa potešením Ducha Svätého.“

Je to opis je situácie, ktorú nie vždy dokážeme doceniť: Situácie veľkej úľavy pre kresťanov po tom, ako sa ich prenasledovateľ Saul obrátil. A najmä **dobře využitej doby slobody. V dobe náboženskej slobody žijeme na Slovensku aj my. Využívame slobodu dobre?**

V ranej cirkvi po Saulovom obrátení sa ku Kristovi nastalo pre zbory v Judsku, Galilei i Samárii pokojné **obdobie vnútorného budovania sa a oddanosti Bohu**. Duch Svätý medzi nimi pôsobil, takže aj početne rástli. Veriacim vyčerpaným z predošlej doby prenasledovania sa dostávalo posily z Božieho slova. Novým kresťanom vyučovania. **Nešlo však o nejaké užívanie toho, ako nám je spolu super**, ale to vnútorné budovania sa dialo v bázni pred Pánom a potešením Ducha Svätého – alebo (keďže i tak sa to dá preložiť) **napomínaním zo strany Svätého Ducha**.

To prvé a zásadné, je rásť vnútorne vo vzťahu s Kristom. Kde sa to deje, cirkev rastie aj navonok, početne. Áno, **kde jestvuje posvätný úctivý rešpekt k Pánovi Ježišovi a ochota dať sa Svätým Duchom naprávať, tam sa dejú veci.**

Pritom si netreba predstavovať veľké evanjelizácie, ale **každodenné verné počínanie na slávu Ježišovi. Tabita je skvelým príkladom toho, že Pán Boh si používa** nielen veľkých kazateľov a apoštolov akými boli Peter či Pavel, ale **aj nenápadných ľudí, ktorých viera sa netočí okolo seba, ale prejavuje v láske a pomoci ďalším.**

Tabita **z lásky štedro podporovala chudobných**. Biblisti usudzujú, že bola zrejme slobodná alebo vdovou po zámožnejšom mužovi. Mala určité prostriedky, no nebola zacyklená do seba. **Nebola soľou, ktorú zostala v soľničke, ale slúžila, pomáhala ľuďom.**

Niklaus von Flüe (1417 – 1487), pokladaný za patróna Švajčiarska, sa denne modlieval takto:

„Môj Pane a môj Bože, vezmi si odo mňa všetko,

čo mi bráni v ceste k Tebe.

Môj Pane a môj Bože, daj mi všetko,

čo ma vedie k Tebe.

Môj Pane a môj Bože, vezmi ma odo mňa

a daj ma úplne Tebe.“

Presne v tomto duchu Tabita žila. Verila, milovala, pomáhala a tým svedčila mnohým. Jej pôsobenie bolo priam revolúciou lásky k blížnym. Pritom **Tabita mala len skromný, nijako nie**

mimoriadny dar: vedela výborne šiť. No dobre a ochotne ho používala pre pomoc ďalším. Mnohým pomohla a svedčila o Kristovej láske. **Bola vnímavá, pozorná ako srnka, či gazela**, čo je význam jej mena.

Žila v mestečku **Joppe**, ktoré sa dnes nazýva **Jaffa** a je štvrtou mesta Tel Aviv-Jaffa. Joppa bola starobylým **námorným prístavom** pri Stredozemnom mori, vzdialeným asi 55 km od Jeruzalema. V dávnych dobách sa neraz stávalo, že lode stroskotali a námorníci sa už nevrátili domov. Zostali po nich manželky a deti. Stratili nielen manžela, otca, ale existenčne dôležitý príjem od živiteľa rodiny. Do rodín vdov sa vkradla núdza - chudoba. Takýmto ľuďom Tabita pomáhala a bola im oporou.

Počuli sme, že keď ochorela a zomrela, zasiahlo to celý zbor v Joppe. Zhromaždili sa okolo nej „vdovy a nariekali, ukazujúc **sukne a plášte, čo im urobila Srnka, kým bola s nimi.**“ **Tabita zanechala mnoho stôp lásky.**

V Biblii má dve prvenstvá: Je jediná, ktorú Písmo sv. nazýva **učeníčka**. To bola jej zásadná charakteristika. Uverila v Pána Ježiša. Z Jeho slova sa učila zachovávať všetko, čo Pán prikázal. **Neskončila tým, že Ježiša prijala za**

Spasiteľa. Jej viera sa prejavovala v skutkoch. Veď láska je čin. Veriť, milovať a praktickou pomocou svedčiť - taký bol život Tabity. - **Vernosť Kristovi do dôsledkov v každodennom praktickom počínaní.**

Vo štvrtok (6. 6.) na Biblickej hodine bolo spomenuté, že slovo konzekvencia (dôsledok) pochádza z latinského **„consequi“** - **„nasledovať“**. Zo života Tabity bolo čitateľné vyznanie: Pane Ježiši, Ty si pre mňa toľko vykonal, obetoval za mňa svoj život, aj ja kladiem svoj život na oltár. Nalož s ním podľa svojej vôle.

Tabita žila pre iných. To bol dôvod jej šťastia.

Druhým prvenstvom Tabity je, že **spomedzi ľudí, ktorí boli** vrátení do života - **oživení z mŕtvych, je Tabita jedinou dospelou ženou.** A tak nielen jej život, ale aj jej smrť a oživenie pomohli šíreniu evanjelia.

Príbeh Tabity zaznamenáva kniha Skutkov apoštolov. - Skutkov, ktoré Pán Ježiš konal cez svojich vyslancov - apoštolov a učeníkov i učeníčku Tabitu. Je svedectvo, že **Ježiš ani po svojom vzkriesení a vstúpení na nebesá, neprestal konať.** Nie náhodou sa oživenie Tabity veľmi podobá na oživenie Jairovej dcéry.

Tej Ježiš povedal: Dievča, vstaň! (L 8, 54 - aramejsky: „Talithá kúmi!“), Tabite Peter, po modlitbe k Pánovi: „Tabita vstaň!“ („Tabitá kúmi!“ - Sk 9, 40) Opakuje sa aj to, že ako Ježiš (Mk 5, 40), tak i Peter poslal nariekajúcich von z miestnosti. Ježiš Jairovu dcéru chytil za ruku, rovnako Peter Tabitu. **Oživenie zo smrti bolo viditeľným znamením nového života**, do ktorého my hriešni pozdvihnutí mocou Pána Ježiša Krista. **Tieto činy prispeli k Božej sláve a k šíreniu viery.**

Cirkevný zbor v Joppe, ani ďalšie v jej okolí, neboli veľké. Boli to skôr zborčeky - bunky, hlúčky kresťanov, ktoré najmä v čase prenasledovania boli v stálom ohrození zániku. **Mocou Pána Ježiša Krista a Jeho učeníkov a apoštolov, znova povstávali k životu.**

Niekedy v cirkvi hľadáme veľké vízie, spriadame stratégie a plány. No ako povedal Albert Schweitzer: **„Jediné, čo bude dôležité, keď odídeme, budú stopy lásky, ktoré sme zanechali.“**

Či ich zanecháme, závisí od toho ako otvárame svoje srdce láske a moci Pána Ježiša Krista, ako Mu veríme, ako používame možno malý dar, ktorý nám zveril. Ako o Ježišovi svedčíme - slovom, aj diakoniou - praktickou službou, v ktorej vynikala Tabita. Pozorná, vnímavá ako srnka, k pomoci rýchla ako gazela.

Začal som epitafmi: Tabitin by mohol znieť **Verila, milovala, pomáhala a tým svedčila** - či ako inšpirujúca výzva pre okoloidúcich: **„Veriť, milovať, svedčiť.“** Kiež to charakterizuje aj môj - tvoj život. Amen.

S použitím viacerých prameňov: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**